

Furcsa teremtmény az ember. Furcsa lények vagyunk. Mindig minden kell, azonnal, rögvest, haladéktalanul. Ha kell, képesek vagyunk kínkeservek árán is megszerezni azt, mi kérlelhetetlen mohóságunknak tárgya. De valóban szükségünk van minderre? valóban minden emebri morált felrúgva át kell lépnünk egymáson a kítűzött cél érdekében.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe, amikor Pécsett, a Hidegkúti Galériában megtekintettem Gál Horváth Krisztián növendékeinek tárlatát.

A zsúfoltság lehet szép, lehet organikus, sőt, még folytogató is, de az egymás vizuálisan túlkajabálást szolgáló rendezetlenséget nehezen emészti meg -az amúgy sokattűrt-gyomrom.

Mert milyen kép fogadja az idelátogatót? Rögtön a bejárati ajtóval szemben egy 2 méteres paravánba ütközik a látogató. folytatás a 3. oldalon

.Kovács: “A Naplóban is utáltak...”

Ismét pellengére állították Kovácsot, a Baranya megyei Újságírószövetség idei találkozóján. Kollégái azzal vádolták a népszerű újságírót, hogy nem állt ki teljesen a BMUSZ EKF büdzsé-elosztás finanszírozási pályázatának elbírálásánál.

“A Tét a túlélés”...”Lett volna” állt a cinikus mondat a felháborodott munkatársak transzparenssein.

Kovács így kommentálta az esetet: “Már a Naplóban is utáltak”.

felkai